

РЕШЕНИЕ

№ 4411

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4011** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на управителя на [фирма], против Решение № ПО - 35/07.04.2022 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С220022-023-0000735/11.03.2022 г. на публичен изпълнител, при същата дирекция.

Дружеството – жалбоподател не е представявано. С жалбата се твърди неправилност и незаконосъобразност на решението, тъй като: не са били налични основанията по чл. 121, ал. 1 ДОПК; липсвали са доказателства, че в хода на ревизионното производство ще бъдат установени задължения за данъци в размера, посочен в Постановлението; наложената обезпечителна мярка е неподходяща, защото така се затруднява дейността на дружеството. Не са ангажирани доказателства, различни от тези, съдържащи се в административната преписка.

Ответникът - директор на ТД на НАП – С. не е представяван и не е заявил искане за юрисконсултско възнаграждение.

От доказателствата, съставляващи административната преписка и приети без оспорване от страните се установяват следните факти и обстоятелства.

На дружеството – жалбоподател е възложена със заповед от 24.02.2022 г. ревизия, за установяване на задължения по ЗДДС. Ръководителят на ревизиращия екип е предложил на публичния изпълнител (искане от 08.03.2022 г. - на л. 34 от делото) да наложи предварителни обезпечителни мерки, за обезпечаване последващото събиране

на публични задължения, в размер на 22 060 лв. главница и 320, 03 лв. лихви, които предстои да бъдат установени с ревизионен акт. (л. 28) публичен изпълнител е наложил запор върху налични и постъпващи по банкови сметки на дружеството суми, до размер от 22 380 лева (главницата и лихви).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

С Решение № ПО-35/07.04.2022 г. териториалният данъчен директор се е произнесъл по жалбата, против ПНПОМ, изх. № С220022-023-0000735/11.03.2022 г.и след като е обсъдил всички възражения на дружеството, е потвърдил постановлението. Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК е именно това решение.

И. на предварително обезпечаване на притежание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Несъмнено, тежестта да докаже съобразяване с тези изисквания/ограничения е върху публичния изпълнител, а съдебният контрол е в обхвата, очертан с чл. 197, ал. 3, предл. трето, вр. чл. 121, ал. 1, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 195, ал.ал. 1-4 ДОПК, т.е. – дали „събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“ (чл. 121, ал. 1); дали обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно - наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването на ревизираното лице дейност – чл. 121, ал. 3.

Публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, вкл. доводите и аргументите им, касаещи предполагаемия размер на задълженията. Публичният изпълнител, като орган, който е оправомощен да наложи предварителните обезпечителни мерки следва да съобрази, освен, дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съобразени с установените в ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите, отправено до публичния изпълнител е мотивирано. В искането се съдържа информация, че [фирма] е претендирало приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма], но за същите данъчни периоди последното е документирало получени стоки от [фирма], чиято регистрация по ЗДДС била прекратена на 07.12.2021 г. Данните и доказателствата за имущественото състояние на дружеството, с които са разполагали органите по приходите, са позволявали да бъде направено

обосновано предположение, освен за размера на публичните задължения на ревизираното дружество (установени са и други такива, на различно основание), така и за това, че предварително обезпечаване може да бъде насочено само върху активната банкова сметка. Подателят на жалбата не представя доказателства за твърдението си, че запорирането на сметката води до „сериозно възпрепятстване“ на дейността му и/или са причина за спиране на тази дейност, по смисъла на чл. 121, ал. 3 ДОПК.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки Съдът може (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи/не представя доказателства за „сериозно възпрепятстване“, по смисъла на чл. 121, ал. 3, изр. първо ДОПК на дейността на дружеството.

Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 197, ал.ал. 1 – 4, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против Решение № ПО - 35/07.04.2022 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С220022-023-0000735/11.03.2022 г. на публичен изпълнител, при същата дирекция.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: